

k u r m a n

KONSTANTY JAN KURMAN (1930–2009)

Konstanty Jan Kurman urodził się 9 marca 1930 roku w Warszawie. W 1949 roku zdał maturę w Liceum im. Stefana Czarnieckiego w Chełmie i rozpoczął studia na Politechnice Warszawskiej, które ukończył w 1952 roku, uzyskując tytuł inżyniera. Chciał być rzeczywistym inżynierem, nie podjął studiów drugiego stopnia i zaczął pracować w przemyśle, uczestnicząc w latach 1952–1958 w różnych pracach rozwojowych, m.in. przy modernizacji aparatury radioelektronicznej na niszczycielu ORP Burza, a także związanych z automatyką radiolokacyjną w Zakładach Radiowych T-1 w Warszawie (dzisiejszy Rawar), gdzie był kierownikiem Pracowni Automatyki w Rozwojowym Biurze Konstrukcyjnym. W 1958 roku rozpoczął pracę w Katedrze Automatyki i Telemechaniki Politechniki Warszawskiej. Tytuł magistra uzyskał w 1963 roku, a rok później obronił rozprawę doktorską *Elementy teorii kwantowo-impulsowej układów regulacji*. W 1971 roku uchwałą Rady Wydziału Elektroniki otrzymał stopień doktora habilitowanego. Od 1972 roku do przejścia w 1995 roku na emeryturę, pracował w Instytucie Automatyki na stanowisku docenta. Wypromował 2 doktorów.

W swoim dorobku naukowym za najważniejsze uznawał trzy pozycje: *Podstawy modelowania łańcuchowego procesów optymalnych* — rozprawa habilitacyjna, wyróżniona w 1967 roku pierwszą nagrodą w konkursie Oddziału Warszawskiego Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej, prezentowana na forum Czwartego Kongresu IFAC, Warszawa 1969; *Teoria regulacji: podstawy analiza projektowanie* (WNT, Warszawa 1975) i wersja angielska *Feedback Control:*

Theory and Design (Elsevier, 1984; do dzisiaj monografia ta jest rekomendowana na świecie studentom automatyki); *Niezawodna stabilność a maksymalna dokładność regulacji — fakty empiryczne i mity teorii* — referat wygłoszony na IX Krajowej Konferencji Automatyki, Łódź 1985.

Szczególną satysfakcję przyniosło mu nagrodzenie przez studentów „Złotą Kredą” jego wykładów.

W latach 1980–1981 aktywnie uczestniczył w procesie narodzin NSZZ „Solidarność” Politechniki Warszawskiej. Od 8 maja do 10 lipca 1982 roku był internowany.

Od 1987 roku był wolnomularzem. W latach 1993–1997 opublikował w kwartalniku „Ars Regia” pięć swoich wystąpień lożowych, które nazywał „masońskim testamentem starego docenta”.

Zmarł w Warszawie dnia 24 września 2009 roku po długiej chorobie.

Słowa kluczowe

- teoria regulacji
- sterowanie optymalne
- cyfrowe algorytmy sterowania